

да видя тамъ ли е господарътъ. Ама ако ви хване, да не кажете, че азъ съмъ ви довелъ!

ДИМО и ДОБРИ. Не бой се! (Скриватъ се. Кики слиза).

КИКИ (на мечката). Какви сж тия пушки, мецо? (Взема пушките и ги изправя до колибата). А, мецо?...

МЕЧКАТА. Ти ли си, Кики? Ловци нѣкакви идваха. Мислятъ, че съ куршумъ ще ме убиятъ.

КИКИ. Ами господарътъ тука ли е?

МЕЧКАТА. Спи въ колибата.

ГОРСКИЯТЪ ЦАРЬ (излиза старецъ цѣль обрасълъ съ косми. Облѣченъ въ кожи. Съ дълга бѣла брада). Какви бѣха тия викове, дето не ме оставиха да спя?

МЕЧКАТА. Ловци идваха. Но азъ ги изплашихъ, тѣ си хвърлиха пушките и избѣгаха.

ГОРСКИЯТЪ ЦАРЬ. Пакъ ли ловци! Ще имъ дамъ азъ да ме разбератъ! Кого питатъ, като ходятъ изъ моето царство? Не стига ли имъ, дето построиха градъ подъ планината, ами сж тръгнали животните ми да избиватъ, дърветата ми да сѣкатъ. Скоро ще разбератъ тѣ кой е горскиятъ царь! (Разхожда се мрачно). Да! И царкинята вече е зайче. Всички деца на зайци ще обърна! Кики, не водишъ ли днеска нѣкое дете?

КИКИ (изплашенъ). Дете ли? Не! Не намѣрихъ днесъ никое. Ами... щѣхъ да забравя, господарю, дошълъ е днесъ новъ орелъ. Хей такъвъ голѣмъ!

ГОРСКИЯТЪ ЦАРЬ. Орелъ ли? Кжде е?

КИКИ. Далече бѣше. На стогодишния джбъ кацна. (Горскиятъ царь влиза бързо въ колибата и излиза съ пушка).

ГОРСКИЯТЪ ЦАРЬ. Кики, ела да носишъ орела! (Излиза).

КИКИ (удря нѣколко пѣти барабана и трѣгва тихо). Какъвъ орелъ, излѣгахъ го азъ! (Излиза).

МЕЧКАТА. Чакай азъ да си подрѣмна.

(Димо и Добри слизатъ по пжтеката).

ДОБРИ. Бате, ето мечката! Спи!

ДИМО. Не бой се! Нали ние говоримъ езика на животните? Ще се разберемъ! (Доближава се до мечката).

ДИМО. Бабо Мецо-о! (Мечката си лежи).

ДИМО и ДОБРИ (по-високо). Бабо Мецо-о-о! (Мечката изрѣмжава, но не се събужда).

ДИМО. Добри, я вземи една пржчка и я побутни. Че азъ държа крушитѣ. (Добри взема една пржчка и побутва мечката. Тя изрѣмжава, но не се събужда. Добри се дръпва уплашено. После я бутва по-силно).

МЕЧКАТА (събужда се). Кой е? Защо ме будите?

ДИМО. Крушки ти нося, бабо Мецо. Искашъ ли?

МЕЧКАТА. Крушки ли? Отъ три дни не съмъ яла круши. Дай ги тука! (Яде). Сладки брей

ДИМО. Тука ли е горскиятъ царь? На гости му идемъ.

МЕЧКАТА. Нѣма го. Отиде изъ гората. Почакайте го тука.

ДИМО. Не може ли да влѣземъ вжтре да си починеме?